

mener at have godtgjort, at det ikke var nogen Bêtise, at det vel kan forsvares at affatte Forslaget saaledes, men at man naturligtvis, naar der rejses Tvivl derom, ikke har noget imod at tydeliggøre Forslaget paa den af mig nævnte Maade.

Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg vilde gaa med til Forholdstalsvalg til Folketinget, hvis man derved kunde opnaa Samstemning med Højre om den privilegerede Valgrets Afskaffelse til Landstinget. Det ærede Medlem havde ikke behøvet at spørge, thi Svaret er givet under mine Udtalelser ved første Behandling af Grundlovsændringsforslaget. Jeg siger der: „Men Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg er selvfølgelig noget, vi kunne diskutere, og jeg hørte ligesom flere andre ærede Medlemmer med stor Interesse den Udvikling, der blev given af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen). Kunde man finde en forstandig Kombination mellem Forholdstalsvalgmaade og Enkeltmandskredse, er det noget, jeg vil være fuldkommen villig til at overveje, men ganske vist kun i Forbindelse med en Ændring af Landstingets Sammensætning.“ Samme Standpunkt har jeg Grund til at tro, at de tre Venstregrupper staa paa.

Det ærede Medlem spurgte, hvoraf vi slutte, at vor mindre Grundlovsændring skulde være lettere at gennemføre end deres større. Det slutte vi ganske simpelt deraf, at den rejser Spørgsmaal af betydelig mindre Rækkevidde, Krav, som det vil være væsentlig lettere for Landstinget at gaa ind paa end de Krav, der rejses i det større Forslag, og de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) i Gaar, ere jo en Bekræftelse herpaa. Det ærede Medlem mente ikke, at jeg kunde sidestille Grev Frijs' Udtalelser om hans Villighed til at gaa ind paa en Ændring i Landstingets Sammensætning med de Udtalelser, der ere fremkomne fra Højre. Jeg ved meget vel, at Grev Frijs' Udtalelser vare meget mere forbeholdne end f. Eks. de Udtalelser, vi hørte fra det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), men jeg er fuldt berettiget til at sidestille dem dermed, idet ogsaa Grev Frijs har udtalt sig for en Udvidelse af Valgretten til Landstinget.

Saa var det ærede Medlem baade i sin første og i sin anden Udtalelse ganske overordentlig ivrig for at fri til Højre. Jeg har sjælden hørt et saa ihærdigt, og jeg tør tilføje et saa uheldigt Frieri som

det, det ærede Medlem anstillede overfor Højre. Og dette Frieri er jo ikke noget nyt. Vi have set det under Udvalgets Forhandlinger, og have der set det give sig det noget barokke Udslag, at da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg) ikke kunde bevæge det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) til selv at affatte et Forslag til en Grundlovsændring, som indeholdt, udformet i Lovform, de Tanker, som det ærede Medlem har udtalt her, paatog det ærede Medlem sig velvilligst Udlejigheden med paa det ærede Medlem fra Fredensborgs Vegne at udforme dette Forslag og præsentere det i Udvalget. Jeg har sjælden set en saa overordentlig Imødekommen. Det var meget smukt, og det viser, hvilken næsten tropisk Varmegrad det ærede Medlems Følelser maa have. Men desværre, Bestræbelserne have været ganske mislykkede, Frieriet er totalt afvist, det ærede Medlem har faaet grundigt at vide, at han aldeles ikke imod Tilbud om Forholdstalsvalgmaadens Gennemførelse til Folketinget kan faa noget Tilsagn fra Højre om den privilegerede Valgrets Afskaffelse i Landstinget; han har tydeligt og klart hørt, at der ikke er nogen Stemning for det i Øjeblikket. Det ærede Medlem ved ogsaa godt, at vi i Udvalget gjorde Forsøg paa, om der var Mulighed for at komme den Vej frem. Vi ofrede et Par Møder derpaa, og det viste sig, at der ikke var en saadan Mulighed, saa det ærede Medlem har ganske Æret i sin Antagelse af, at der er al mulig Udsigt til ad Forhandlingens Vej for Tiden at kunne gennemføre det Forslag, han er med til at føre frem.

Jeg skal nu vende mig med et Par Ord til den højtærede Konseilspræsident, ikke for at genoptage den noget bitre Debat, som blev ført mellem den højtærede Konseilspræsident og mig forleden — den skal jeg lade ligge —, men fordi der i Gaar paa given Foranledning fremkom nogle Udtalelser fra den højtærede Konseilspræsident, som syntes mig at sprede i alt Fald noget Lys i den Taage, hvori vi have bevæget os vedrørende Regeringens Hensigt med Hensyn til, hvad den vil sætte paa Finanslovsforslaget for 1911—12. Jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig at komme ind derpaa, da det er mig, der oprindelig har rejst Spørgsmaalet, og da Forhandlingerne i Gaar førte os, forekommer det mig, nogle Skridt videre til Muligheden for Forstaaelse af denne Sag.

Maa jeg rekapitulere Sagen. Ved Lo-